

Oslo 27.april 2014

Horizon 2020 finansieringsmodell

– veiledning for forskningsinstituttene

FFA har i samarbeid med Forskningsrådet gjort en gjennomgang av finansieringsreglene i H2020 for å fortolke reglene inn i norske institutters virkelighet og avklare ev behov for tilpasninger i nasjonale ordninger for at de skal samspille godt med EUs modell. Dette arbeidet har bl.a. resultert i at noen problemstillinger tas opp med Kommisjonen for i størst mulig grad å sikre at vår forståelse korresponderer til Kommisjonens. Når vi kan få denne avklaringen, er usikkert. Vi velger derfor å distribuere veiledningen i denne versjonen slik at de forskningsinstituttene som arbeider med prosjektsøknader, kan ta den i bruk i denne formen. Veiledningen vil bli revidert underveis, ikke minst når vi kjenner resultatet av de første rapporteringene i H2020 i starten av 2015.

Veiledningen fremstiller strukturen i regelverket vedrørende Horizon 2020, tar for seg hva som ligger i at et prosjekt ikke skal få mer enn 100 % støtte og hvordan denne regelen forholder seg til ulike former for EU-støtte som Forskningsrådet bevilger. Veiledningen tar videre for seg beregningen av timekostnader som kan kreves dekket, samt andre direkte kostnader og indirekte kostnader. I tillegg er det redegjort for definisjonen av SMBer som forskningsinstitusjoner måtte eie. Løsningene som er presentert er diskutert med Forskningsrådet, men det innebærer ikke at det er endelig fastsatt hva som gjelder og forskningsinstituttene har selv ansvar for å innrette seg i samsvar med regelverket slik EU fastsetter.

Det kan på et senere tidspunkt bli aktuelt med en utvidelse av temaene som tas opp i denne veiledningen. FFAs medlemmer oppfordres til å melde fra om hvilke ytterligere spørsmål de ønsker å få utdypet.

Christian Hambro har utarbeidet fortolkningene og veiledningen i samarbeid med FFA.

Innhold

1. Innledning.....	2
2. Strukturen i regelverket	3
3. Støtten skal ikke være høyere enn 100 % av de berettigete kostnadene.....	4
4. Forholdet mellom avkortningsregelen og ulike bevilgninger fra Forskningsrådet	6
5. Beregning av timekostnaden.....	8
6. Andre kostnader	9
7. Indirekte kostnader	12
8. Regnskapsføring av EU-prosjekter	12
9. Forskningsinstitusjoner som SMBer	13
Vedlegg 1 Prinsippet om at støtten ikke skal overstige 100 %.....	15
Vedlegg 2 Om berettigete kostnader	21
Vedlegg 3 Om hvordan søke om Large Research Infrastructure	23

1. Innledning

FFA ønsker med dette å gi sine medlemmer en veiledning om enkelte juridiske spørsmål knyttet til finansieringsmodellen i Horizon 2020. Veiledningen omfatter i første rekke problemstillinger knyttet til nasjonal medfinansiering til prosjekter som EU bevilger midler til, beregning av timekostnaden som kan legges inn i regnskapet i forhold til Kommisjonen, og endelig hvordan generelle kostnader (overhead) kan kreves dekket.

Det enkelte forskningsinstituttet har selv ansvar for å sette seg inn i de gjeldende reglene og overholde dem. Den foreliggende veiledningen fratar ikke instituttet dette ansvaret. Det er først ved den endelige godkjenningen av prosjekt- regnskapene at man får den formelle avklaringen mht. hvordan reglene skal forstås. Nye problemstillinger kan også oppstå etter det ved evt revisjon av prosjektregnskapet fra EU.

Støtten som blir gitt til forskningsinstituttene må ligge innenfor EU-reglene om statsstøtte. Nye regler er på trappene og vil trolig tre i kraft sommeren 2014. Det er ikke ventet at de vil medføre vesentlige endringer i forhold til forskningsinstituttene. De nye bestemmelsene vil bli analysert når de kommer, med tanke på en eventuell innarbeiding av noen hovedpunkter i denne veiledningen.

2. Strukturen i regelverket

2.1 Det overordnede regelverket om EU-finansiering

EUs generelle budsjettregler og bestemmelser om finansiering og finansforvaltning finnes i EU forordning 1605/2002 og 1268/2012. Regelverket her dreier seg i stor utstrekning om budsjettprosedyrer, intern styring mv. Men det finnes også en del regler om bevilgninger (grants) som er av en viss interesse for forskningsinstituttene. Hvis man ikke finner budsjettregler på et lavere nivå (se nedenfor) som gir svar på et spørsmål, er det de overordnede generelle reglene som gjelder. Det er en ganske stor adgang til å utdype de overordnede budsjettreglene og gjøre unntak på et lavere nivå i regelverket.

2.2 Opprettelse av Horizon 2020¹

EUs 8. rammeprogram for forskning og utvikling, Horizon 2020, ble vedtatt av Rådet 3. desember 2013 (2013/743/EU) og Parlamentet og Rådet fastsatte en forordning for programmet 11. desember 2013 (1291/2013). Disse dokumentene trekker opp de brede rammene for Horizon 2020 og generelle prinsipper for gjennomføringen av programmet. De inneholder imidlertid lite stoff av interesse for de spørsmålene som er tema for denne veiledningen.

2.3 Regler om deltakelse i Horizon 2020

Formelle regler om deltakelse i programmet er fastsatt i EU-forordning 1290/2013 (heretter omtalt som Forordningen, inntatt som vedlegg 1). Bestemmelsene i denne forordningen er i stor grad styrende i forhold til de spørsmål som tas opp i denne veiledningen. Det er imidlertid viktig å være klar over at det kan være foretatt unntak fra de generelle bestemmelsene, eller utdyping av dem, i delprogrammene under Horizon 2020.

2.4 Arbeidsprogrammet for Horizon 2020

Horizon 2020 har et "Work Programme 2014-2015" inndelt etter de ulike forskningsområdene. Disse arbeidsprogrammene kan inneholde bestemmelser av formell karakter som kan gjøre unntak fra eller supplere bestemmelsene som er fastsatt i forordningen, eller som er styrende for kontraktsutforming.

2.5 Den enkelte utlysingen

Midler under de ulike delprogrammene blir lyst ut. I utlysingen kan det være fastsatt formelle regler som avviker eller utfyller de mer generelle reglene som gjelder.

2.6 Standardavtalene som brukes ved bevilgninger under Horizon 2020

Kommisjonen har laget standardavtaler for kontrakten mellom Kommisjonen og deltakerne, General Model Grant Agreement. Den finnes i to versjoner, en der det bare er en deltaker (Mono-beneficiary General Model Grant Agreement) og en der det er flere deltakere (Multi-beneficiary General Model Grant Agreement - heretter omtalt som GMGA). Begge er datert 11. desember 2013.

2.7 Kommentarer til standardavtalene

Videre finnes det en "Annotated Model Grant Agreement" version 1.3 av 26. mars 2014, (som foreløpig ikke dekker alle punktene i modellavtalen), heretter omtalt som notene til avtalen. Under 7. rammeprogram var dokumentstrukturen en litt annen, for så vidt som man ikke hadde noen noter til standardavtalene, men et eget dokument "Guide to Financial Issues relating to FP7 Indirect Actions-

¹ Alle de styrende dokumentene for Horizon 2020 finnes på Kommisjonens nettsted til programmet:

http://ec.europa.eu/research/participants/portal/desktop/en/funding/reference_docs.html

version 18/0372013". Men realiteten er langt på vei den samme, bortsett fra at reglene rundt beregning av timepriser og leiestedspriser er endret og betalingen for indirekte utgifter (overhead) er vesentlig redusert.

Mens forordningen er bindende EU-rett og GMGA er en bindende avtale, har notene til modellavtalene ikke samme rang. De er uttrykk for Kommisjonens fortolkning av gjeldende regelverk og kontrakten, og Kommisjonens oppfatninger kan overprøves av EU-domstolen (General Court).

2.8 Juridisk klatring opp og ned for å finne ut hva som gjelder

Summen av regler fremstilt ovenfor kan ved første inntrykk virke overveldende. Men å finne ut hva som egentlig gjelder, er i de fleste tilfellene kanskje mer tidkrevende enn vanskelig.

En praktisk tilnærming når for eksempel et institutt vurderer å søke på midler og lurer på hvilke regler som gjelder, er først å lete i utlysningsteksten, deretter klatre opp til programteksten og så sjekke forordningen. Når dette er gjort, kan man klatre nedover og se om det er noe i standardkontrakten og notene til denne som skaper særskilte utfordringer som det må tas hensyn til i forbindelse med en søknad.

2.9 Generelt om fortolkning av regelverket

Ved fortolkningen av regelverket, bør en være klar over at den kontinentale tradisjonen er å legge større vekt på bokstavfortolkning, og mindre vekt på reelle hensyn, enn det som er tradisjonen i Norge. Fordelen ved dette er forutberegnelighet. Ulempen kan være litt lite fleksible løsninger.

Fortolkningstradisjonen innebærer at forskningsinstituttene bør velge løsninger som er presise i forhold til ordlyden i gjeldende regelverk, og sørge for dokumentasjon som viser at praksis er i samsvar med reglene.

Selv om fortolkningstradisjonen er mer bokstavtro enn vi er vant med, er Kommisjonen gjennomgående ganske pragmatisk når det gjelder å finne gode løsninger ved å endre regelverket eller benytte sine unntakshjemler. Er det behov for dette, bør problemene tas opp i forkant, fordi vedtak og regelendring med tilbakevirkende kraft kan være et problem for Kommisjonen.

3. Støtten skal ikke være høyere enn 100 % av de berettigete kostnadene

En hovedregel i støttereimet er at mottakeren ikke skal motta mer enn 100 % støtte for sitt prosjekt. Dette omtales som "the no-profit rule"², og er uttrykt i forordningens art. 28³ (tatt inn som vedlegg 1). Hvis andre enn EU finansierer de berettigete kostnadene slik at summen blir mer enn 100 %, gjør EU fradrag for slike prosjektinntekter (the receipts of the action), som angitt i art. 28 annet ledd.

² En bedre betegnelse ville kanskje ha vært "the no double financing rule". Poenget er nemlig ikke å unngå at forskningsinstitusjoner går med overskudd, men å unngå at EU betaler for det som andre kilder finansierer.

³ Bestemmelsen i forordningen utfyller bestemmelsen i det generelle finansielle regelverket (Forordningen 1605/2012). Det kan være grunn til å nevne at bestemmelsen ikke gjelder stipend og lignende som blir gitt til fysiske personer, se art 125 (4 b). Hvorvidt nasjonale myndigheter kan toppe et mobilitetsprogram utover EU-finansieringen er et annet spørsmål.

Fradragsregelen gjelder både ved finansielle bidrag fra en tredjepart og ved andre ytelser med økonomisk verdi. Om et universitet for eksempel stiller en professor til gratis disposisjon for et instituttprosjekt og kostnadene forbundet med professoren tas med i instituttets kostnadsgrunnlag, vil universitetets bidrag bli summert med EU-støtten ved vurderingen av om "the no-profit rule" slår inn. Et alternativ kan være å unnlate å ta professorkostnadene med i beregningsgrunnlaget. Da kommer ikke avkortingsbestemmelsen til anvendelse⁴.

Prosjektkostnadene beregnes uavhengig av hvilken støttegrad EU opererer med for de ulike tiltakene. EU gir for eksempel 30 % støtte til ERA-net prosjekter. Mottakeren får da bare dekket 30 % av de berettigete kostnadene fra Horizon 2020. "The no-profit rule" slår imidlertid ikke inn før øvrige prosjektinntekter overstiger 70 % av kostnaden. Det betyr for eksempel at Forskningsrådet kan støtte ERA-net prosjekter med inntil 70 %. Gis det høyere støtte, vil det overskytende komme til fradrag.

Indirekte kostnader (overheads) er i utgangspunktet ikke berettigete kostnader fordi det dreier seg om utgifter som ikke er utløst av det konkrete prosjektet, men om generelle kostnader som løper uavhengig av det enkelte prosjektet. Horizon 2020 innrømmer likevel et 25 % påslag på de direkte kostnadene som et bidrag til å dekke de indirekte kostnadene⁵. Overheadkostnader over 25% er ikke støtteberettiget og inngår ikke i grunnlaget ved beregningen av EU-støtten. Fradragsregelen i art.28 gjelder bare i forhold til de støtteberettigete kostnadene. Om tredjepart bevilger penger for å dekke overhead over 25 %, kommer midlene ikke til fradrag i EUs bevilgning⁶

Bevilgningene fra EU er stort sett ikke tilstrekkelig til å fullfinansiere prosjektene som får EU-støtte. I noen prosjekter krever EU en egenandel. Videre vil påslaget på 25 % til overhead i de fleste tilfellene være utilstrekkelig i forhold til instituttets reelle kostnader. Denne differansen må instituttene dekke av egne midler. Hvordan disse midlene har tilflytt instituttet er EU uvedkommende, og instituttens egne bidrag til finansieringen kommer selvsagt ikke til fradrag i EUs bevilgninger. Dette gjelder også hvis en tredjepart har sørget for at instituttet har tilstrekkelige midler, forutsatt at bevilgningen ikke er gitt for å dekke de berettigete kostnadene ved et angitt prosjekt⁷, se ovenfor.

⁴ Begrunnelsen for dette er at instituttet da ikke får dekket professorkostnaden mer enn én gang. En annen sak er at universitetet i visse tilfeller kan kreve sine kostnader dekket, jf. art. 32.

⁵ Hovedregelen når det gjelder EU bevilgninger, er at det kun innrømmes et 7 % påslag for å dekke indirekte kostnader, se EU forordning 966/2012 art. 124 fjerde ledd. For Horizon 2020 er det gjort unntak fra hovedregelen og påslaget satt til 25 %, se modellavtalen punkt 6 E.

⁶ Dette fremgår direkte av ordlyden til bestemmelsen og av notene til modellavtalen, se s. 16 nederst.

⁷ Dette følger antitetisk av forordningen art.28 (2a) siste vilkår.

4. Forholdet mellom avkortningsregelen og ulike bevilgninger fra Forskningsrådet

4.1 Innledning

Forskningsrådet kan gi prosjektbevilgninger på toppen av EU bevilgning til det samme prosjektet. I forhold til avkortningsbestemmelsen i art. 28 skal summen av bevilgningene legges til grunn ved avgjørelsen av hvor stor støtte det er gitt⁸.

Forskningsrådet kan videre gi bevilgninger til å dekke overheadkostnadene forbundet med gjennomføring av et EU-prosjekt, som EU ikke dekker. Slike kostnader utover 25 % er nemlig etter EU-reglene ikke "berettiget", omfattes derfor ikke av "the no-profit rule", og kommer da ikke til avkortning. Forutsetningen for dette er at instituttet har gode nok regnskapssystemer til å skille mellom overhead og direkte prosjektkostnader. Forutsetningen er videre at instituttet samlet ikke får dekket mer enn 100 % av de indirekte kostnadene⁹.

Forskningsrådet har forskjellige støtteordninger som er knyttet til forskningsinstituttens EU-aktiviteter mer generelt og ikke til konkrete prosjektbevilgninger. I tillegg kan basisbevilgningen benyttes i tilknytning til EU-prosjekter. Problemstillingen som behandles videre i dette avsnittet er forholdet mellom disse bevilgningene og avkortningsreglene i forordningens art.28¹⁰.

4.2 Basisbevilgningen

Basisbevilgningen er ikke knyttet til noe bestemt EU-prosjekt og, forutsatt at instituttet bruker bevilgningen til de formål basisbevilgningen skal brukes til, kan Forskningsrådet ikke kreve noen del av den tilbakebetalt. Det er således klart at midler fra basisbevilgningen ikke skal regnes som et "receipt of the action". Det vises i denne forbindelse til GMGA art. 5.3.3 og til notene s.16-18. Dette gjelder bruk av basisbevilgningen for å dekke eventuelle egenandeler i EU-prosjekter, eller til å dekke overheadkostnader.

Det beror på de årlige budsjettvedtakene og fordelingen i Forskningsrådet hvor stor basisbevilgningen blir samlet og for det enkelte institutt. Det er ikke noe i veien for at bevilgningsnivået blir økt nettopp med den begrunnelse at man ønsker å gi instituttene mer støtte for å muliggjøre deltakelse i EU-prosjekter. Det er heller ikke noe i veien for at basisbevilgningen blir differensiert alt etter hvilket engasjement et institutt har i EU- prosjekter, så lenge basisbevilgningen ikke er knyttet til helt konkrete EU-prosjekter. Om adgangen til direkte støtte, se neste avsnitt.

⁸ Er det tale om støtte til et foretak, vil i mange tilfeller statsstøttereglene slå inn før art. 28 får noen betydning. EU-støtten til konkrete prosjekter regnes nemlig i denne sammenheng som statsstøtte som slås sammen med den nasjonale statsstøtten. For utviklingsprosjekter er i utgangspunktet høyeste tillatte støttegrad 25 %, altså langt lavere enn det som følger av "the no-profit rule".

⁹ Blir det et overskudd, vil Kommisjonen med en viss rett kunne si at den underliggende realiteten er at instituttet ikke bare har fått et administrativt bidrag tilknyttet det konkrete prosjektet, men også får en bevilgning som medfører en viss dobbelfinansiering av de berettigete kostnadene.

¹⁰ Det finnes i dag en toppfinansiering av Marie Curie- kandidater (IS-TOPP). Denne vil gjelde noen år fremover under 7. rammeprogram, men er ikke aktuell under Horizon 2020, og omtales derfor ikke nærmere her.

4.3 STIM-EU

Denne støtteordningen er etablert for å gi ekstra bidrag til instituttene når de har fått gjennomslag for sin søknad i rammeprogrammet. Etter støtteordningens ordlyd står instituttet fritt til å bruke bevilgningen til nokså brede formål, og behøver ikke bruke dem på EU prosjekt(ene) som har vært grunnlaget for bevilgningen. Hvis instituttet ikke tar på seg eller gjennomfører prosjektet som det har fått tilslag på fra rammeprogrammet, kan Forskningsrådet, hvis det ønsker det, kreve en del av midlene tilbake.

Det forholdet at midlene ikke må brukes på EU-prosjekter, tilsier at ordningen ikke medfører en "receipt of the action" som medfører reduksjon av EU- finansieringen etter "the no-profit rule". På den annen side er midlene utløst av at instituttet har fått innvilget et eller flere nærmere angitte EU-prosjekter og midlene kan kreves tilbake hvis et prosjekt ikke blir realisert. Dette gir ordningen et visst slektskap med en direkte bevilgning til prosjektet og innebærer en viss usikkerhet i forhold til "the no-profit rule" ¹¹. Forskningsrådet vurderer å justere retningslinjene for STIM-EU på dette punktet, for å eliminere denne usikkerheten.

I den grad STIM-EU bevilges for å dekke indirekte kostnader forbundet med konkrete EU-prosjekter, kommer avkortingsregelen ikke inn i bildet, se avsnitt 3 ovenfor.

4.4 PES-ordningen

Det er i utgangspunktet bare "berettigete" prosjektkostnader som tas i betraktning ved anvendelse av "the no-profit rule". Utarbeidelse av søknader er en kostnad som kommer *forut* for prosjektet, og regnes derfor ikke som en berettiget prosjektkostnad. PES-ordningen representerer derfor ikke et problem i forhold til forordningen art. 28, se art 26 med videre henvisning til EURATOM forordningen 966/2012, som er gjort til en del av forordningen som behandles her. Forskningsrådets støtte i henhold til PES-ordningen kommer således ikke til fradrag i EU-støtten.

4.5 Tilleggsfinansiering til prosjekter støttet av FCH JU

Fuel Cells and Hydrogen Joint Undertaking vil bli delfinansiert av Horizon 2020, men administrativt skilt ut fra resten av rammeprogrammet som et såkalt "joint undertaking".

Hittil har prosjekter under FCH JU mottatt 45-50 % EU støtte. Dette vil trolig også være støttenivået fremover. Forskningsrådet har gitt forskningsinstituttene tilleggsstøtte, slik at de kan delta i disse prosjektene. Denne støtten vil i fremtiden bli finansiert over budsjettet til Forskningsrådets ENERGIX-program.

Reglene for FCH JU (II) er ikke vedtatt ennå. Det foreligger et forslag til forordning om programmet (se COM (2013) 506 final). I forslaget art. 7 er det slått fast at forordningen som gjelder deltagelse i Horizon 2020 også skal gjelde for FCH JU (II). Dette innebærer at prinsippene som er beskrevet i avsnitt 3 også vil gjelde for FCH JU (II) – prosjekter.

Forskningsrådet kan ut fra dette toppe bevilgningene fra FCH JU (II), men ikke over 100 % av de berettigete kostnadene. Men generelle bidrag kan som ellers benyttes til å finansiere prosjektene uten at fradragsregelen kommer til anvendelse, se avsnitt 3.

¹¹ Denne usikkerheten kan ryddes av veien ved mindre justeringer av STIM- EU, noe Forskningsrådet vurderer.

4.6 Finansiering av medvirkningsordninger (MVO-er)

Forskningsrådets Medvirkningsordninger går ut på å gi støtte til norske institusjoner og bedrifter slik at de kan delta i EUs strategiske prosesser når det gjelder utforming av fremtidige programmer mv. Tanken er å påvirke utviklingen av forskningsprogrammer mv i en strategisk retning som Norge er interessert i. I tillegg gir deltagelse i ulike grupper og fora verdifull informasjon og kunnskap når det gjelder posisjonering i forhold til vedtatt program. Forskningsprogrammene ENERGIX og CLIMIT vil også i fremtiden bevilge midler til Medvirkning.

De norske deltakerne mottar ingen EU-støtte for dette arbeidet. Norsk finansiering skaper derfor ikke noen problemer i forhold til Horizon 2020 og forordningens art. 28.

5. Beregning av timekostnaden

Den største kostnaden i mange FoU-prosjektene er lønnskostnadene til de som arbeider direkte på prosjektet. Prosjektets lønnskostnader og tilknyttede sosiale kostnader skal fremgå av prosjektforslaget. Når prosjektet avsluttes skal de reelle lønns- og sosiale kostnadene beregnes, og krav om betaling av dem fremsettes så langt de ligger under kostnadstaket som er fastsatt i bevilgningen.

Et springende punkt er hvordan disse kostnadene skal beregnes¹². Timekostnaden beregnes ut fra lønns- og sosiale kostnader for en forsker og deles så på antall timer forskeren står til disposisjon for sin arbeidsgiver¹³. Denne timeraten multipliseres så med antall prosjekttimer som forskeren har brukt på prosjektet. Hvordan timeraten skal beregnes er detaljert fremstilt i notene s.3-8. Nedenfor blir bare noen hovedprinsipper for beregningen fremstilt.

Utgangspunktet er lønnen til den enkelte prosjektmedarbeideren¹⁴. Med lønn regnes den avtalte lønnen, inkludert eventuell overtidsbetaling, med tillegg av folketrygdavgift og andre kostnader som følger av lov, tariffavtale eller individuell arbeidskontrakt. Innskudd i pensjonsordning som følger av lov eller avtale inngår altså i lønnskostnadene. Det er også adgang til å regne visse spesielle tillegg som en del av lønnen. Detaljerte regler om dette finnes i notene s. 31-34. Men goder som ytes uten juridisk forpliktelse og som ikke omfattes av reglene om spesielle tillegg, regnes ikke som en del av lønnen.

Når det gjelder nevneren i brøken, antall timer som skal benyttes når man skal regne ut timekostnaden, er det tre ulike prinsipper som kan benyttes¹⁵: (1) Et fast timetall på 1720 for et helt årsverk, som det ikke er nødvendig å dokumentere, (2) Individuell faktisk antall arbeidete timer pr år,

¹² Foruten de metodene som er fremstilt nedenfor, er det etter nærmere godkjenning fra Kommisjonen, adgang til å benytte en "unit cost". Dette alternativet brukes i praksis så å si ikke, og omtales derfor ikke nærmere her.

¹³ Antall timer forskeren står til disposisjon for arbeidsgiver vil nesten alltid være høyere enn antall fakturerbare timer. I forhold til Horizon 2020 er det "productive time" som er nevneren i brøken, og ikke "billable time", det vises her til notene s. 39 nederst. I forhold til Forskningsrådet, regnes instituttens timerate ut på en annen måte.

¹⁴ Det er lønnen i det enkelte regnskapsåret som skal legges til grunn. Hvis prosjektet avsluttes før regnskapsåret er avsluttet, skal lønnen i sist avsluttete regnskapsår legges til grunn, se modellavtalen 6.2 Calculation. Det innebærer en viss underkompensasjon i den siste prosjektfasen.

¹⁵ Reglene om dette fremgår av forordningen art. 31, se særlig tredje ledd bokstav b og Model Grant Agreement (version Dec.11 2013) art. 6 A 5 (s 18)

som må kunne dokumenteres i regnskapene og (3) Standard antall arbeidete timer pr år som må være basert på regnskapstall.

Alternativ 1, fast timetall, trenger ikke nærmere kommentar, utover at det kan gjøres fradrag for faktisk foreldrepermisjon for den enkelte prosjektmedarbeideren, se note 16 nedenfor.

Alternativ 2, Individuell faktisk antall arbeidete timer pr år, tar utgangspunkt i antall arbeidete timer for hver enkelt prosjektmedarbeider. Antall timer som legges til grunn er antall arbeidstimer som følger av lov og avtale, med tillegg av overtid, og det gjøres fradrag for fravær der den ansatte ikke står til arbeidsgivers disposisjon. Fraværet det kan tas hensyn til, er for eksempel permisjoner, sykefravær og foreldrepermisjon (se fotnote 16 nedenfor). Tid til faglig utvikling regnes ikke som fravær. Ved bruk av dette alternativet regner man altså ut antall timer for hver enkelt prosjektmedarbeider, og bruker antall timer for å regne ut den individuelle timeraten, basert på den individuelle lønnskostnaden (jfr. over). Det er denne raten multiplisert med antall prosjekttimer for medarbeideren som brukes i prosjektbudsjettet og -regnskapet vis à vis Kommisjonen.

Alternativ 3, Standard antall arbeidete time pr. år er et gjennomsnittstall for instituttets medarbeidere som kan brukes for å regne ut timeraten for den individuelle prosjektmedarbeideren. Ved beregning av antall produktive timer, kan det gjøres fradrag for foreldrepermisjon på individuelt grunnlag¹⁶. Utgangspunktet er den beregningsmåten forskningsinstituttet vanligvis bruker i regnskapssammenheng og kan omfatte eller ekskludere visse aktiviteter som for eksempel generell kompetanseutvikling, generelle møter osv¹⁷.

Ved første øyekast kan alt. 3 virke liberal, men det er satt en grense på hvor lavt gjennomsnittstallet kan settes. Antall timer må nemlig ikke være lavere enn 90 % av antall arbeidstimer for en fulltidsansatt i henhold til tariffavtale eller arbeidsavtaler. Hvis standard antall timer er lavere enn 90 %, må 90 % av timetallet legges til grunn. Hvis standard antall timer er høyere enn 90 %, er det dette høyere tallet som må legges til grunn.

Et forskningsinstitutt kan velge ulike beregningsmåter for forskjellige personellkategorier¹⁸. Bruken av beregningsmåten må likevel være den samme i alle Horizon prosjekter der instituttet deltar.

6. Andre kostnader

6.1 Øvrige direkte kostnader dekkes

Foruten lønnskostnader, kan instituttene få dekket andre direkte berettigete prosjektkostnader. Hva som menes med dette er definert i EU forordning 966/2012 art. 126, se vedlegg 2.

¹⁶ Dette følger av modellavtalen Model Grant Agreement (version Dec.11 2013) art. 6 A 5 (s. 19). Fradraget gjøres på grunnlag av den faktiske permisjonen for den enkelte. Selv om det ikke er sagt direkte i regelverket, er det formodentlig bare lov- eller avtalefestet foreldrepermisjon det kan gjøres fradrag for. Hvis instituttet benytter gjennomsnittlig arbeidete timer som beregningsgrunnlag, er det ikke adgang til både å ta hensyn til foreldrepermisjon ved beregningen av gjennomsnittlige timeantall og i tillegg gjøre fradrag for foreldrepermisjoner på individuelt grunnlag.

¹⁷ Det fremgår av notene s. 49

¹⁸ Dette går fram forutsetningsvis av notene s.47

Essensen i begrepet direkte berettigete kostnader er utgifter som instituttet faktisk har hatt, som har vært nødvendige for å realisere prosjektet, som kan dokumenteres gjennom instituttets normale regnskaper, og som er i samsvar med sunn kostnadsstyring¹⁹.

Direkte kostnader må avgrenses mot indirekte kostnader, som bare refunderes med 25 %, se nedenfor. Det er en gråsoner mellom de direkte og de indirekte kostnadene. EU-forordning 966/2012 art. 126 tredje ledd regner derfor opp en del kostnader som ligger i denne gråsonen og som kan godkjennes som direkte kostnader av Kommisjonen, for eksempel avskrivning av utstyr. Flere detaljer vedrørende gråsonen er tatt inn i modellavtalen, se punkt 6.5, som for eksempel fastsetter at valutatap forbundet med et prosjekt ikke godkjennes som en direkte kostnad.

Direkte kostnader utover lønn, vil for en stor del være innkjøpte varer og tjenester fra tredjepart. Forutsetningen for at disse skal være berettiget, er at innkjøpene har skjedd i samsvar med reglene om offentlige anskaffelser.

Også varer og tjenester som instituttet bidrar med til prosjektet utover lønnskostnader, vil kunne være berettigete direkte kostnader. Om et institutt for eksempel bruker dyre kjemikalier til et prosjekt som det tar ut av sitt eget lager, vil verdien av disse være direkte kostnader. Det samme gjelder hvis instituttet bruker kostbart²⁰ vitenskapelig utstyr til prosjektet. Da vil både de variable kostnadene og kapitalkostnadene ved slik bruk kunne være berettigete direkte kostnader. Hvis utstyret brukes til flere formål, skal kostnadene fordeles forholdsmessig, og prosjektet bare belastes sin andel.

Forutsetningen for å få kapitalkostnadene dekket er at dette er angitt i søknaden og blir godkjent i forbindelse med søknadsbehandlingen. Det vanligste er at kapitalkostnaden settes til normal avskrivning av utstyret i samsvar med instituttets vanlige praksis. Nærmere regler om dette finnes i modellavtalen art. D.2. Kommisjonen kan gi adgang til å beregne kapitalkostnaden på en annen måte enn som vanlig avskrivning.

Flere institutter finner det hensiktsmessig å skille mellom selve forskningen og produksjonen av underleveranser til prosjektene²¹ og internfakturere prosjekter for slike underleveranser. For slik internfakturering gjelder de vanlige reglene: Varer og tjenester til et prosjekt må identifiseres i art og mengde, det må kunne vises at de er levert til prosjektet, kostnadene med å frembringe dem må dokumenteres og fremgå av instituttets ordinære måte å føre regnskaper på.

¹⁹ Modellavtalens bestemmelser om innkjøp finnes i art.10. Det er videre adgang til å sette deler av prosjektet bort til en underleverandør, se modellavtalens art 13. Videre kan prosjekteier velge å la en tilknyttet virksomhet (linked third party) gjennomføre deler av prosjektet, se modellavtalen art 14.

²⁰ Noe utstyr et institutt bruker i sitt arbeid må regnes som indirekte kostnader, som i utgangspunktet ikke dekkes fullt ut, se avsnitt 7.2 nedenfor

²¹ Slike kostnader har ofte vært omtalt som leiestedskostnader, selv om det ikke er tale om noen leie i ordets vanlige forstand. Derfor brukes betegnelsen "egenproduserte varer og tjenester" i denne veiledningen. Se likevel avsnitt 6.4 og 6.5. Universitets- og høgskolerådet har laget en utredning om prisingen av forskningsinfrastruktur (Leiestedrapporten av oktober 2013), og bruker i den forbindelse betegnelsen leiestedskostnader som også omfatter husleiekostnader til for eksempel et laboratorium. Anbefalingen om prising av slike tjenester og beregningen av de reelle kostnadene er ikke avgjørende i forhold til hva som kan legges inn som en kostnad i forhold til en EU-bevilgning.

Det er ikke adgang til å beregne fortjeneste på internfakturerte varer og tjenester eller legge på 25 % administrasjonskostnader på toppen av kostnadene som faktureres internt²². Ved beregningen av kostnaden må instituttet som ellers holde overheadkostnader utenom.

6.2 Sjablommessig beregning

Som et alternativ til å føre de direkte kostnadene ved interne tjenester og varer som nevnt i 6.2, kan et institutt få adgang til å belaste prosjektet med en sjablommessig fastsatt enhetskostnad, kapitalkostnader inkludert, multiplisert med antall enheter som har gått med til prosjektet. Dette fremgår av modellavtalen, se punkt 6.1 (b). Bruken av slike enhetskostnader må være med i prosjektsøknaden, se modellavtalen 6.2 F og bli godkjent som ledd i søknadsbehandlingen

Adgangen til å operere med sjablompriser betyr ikke at instituttet kan belaste prosjektet med høyere kostnader enn det som er reelt. Sjablongen skal beregnes ut fra de gjennomsnittlige faktiske kostnadene, og disse må kunne dokumenteres.

6.3. Husleiekostnader

Det er ikke adgang til å belaste et prosjekt for en andel av instituttets generelle husleiekostnader. Husleie kan normalt heller ikke inngå som en del av kostnadsgrunnlaget for egenproduserte varer og tjenester. Husleie er nemlig en kostnad som skal dekkes som en del av de indirekte kostnadene, se avsnitt 7 nedenfor. Har et institutt måttet leie ekstra lokaler nettopp for det aktuelle prosjektet, vil husleien kunne gå inn som en direkte prosjektkostnad. Hvis de leide lokalene brukes til flere prosjekter, skal kostnadene deles forholdsmessig.

6.4 Large Scale Infrastructure (LRI)

Et institutt kan få godkjent bruken av større laboratorier og infrastruktur som direkte kostnad i prosjektene sine beregnet etter nærmere angitt måte. Dette gjelder bare for laboratorier og infrastruktur med en historisk verdi på over 20 mill Euro og som utgjør minst 75 % av de varige driftsmidlene i siste års balanse. Foruten selve kjernen i anlegget, kan nødvendige tilknyttete kontorer og laboratorier regnes som en del av denne infrastrukturen. Forutsetningen for å kunne belaste prosjekter for bruken av laboratoriet eller infrastrukturen, er at både anlegget og prisingsmodellen er godkjent av Kommisjonen.

Når det gjelder bruken av anlegg som ikke er godkjent som LRI vises det til avsnitt 6. 1 ovenfor.

6.5 Korreksjon for lite rasjonell produksjon

Hvis den interne produksjonen av varer eller tjenester til prosjektet er lite rasjonell, for eksempel fordi kapasitetsutnyttelsen av laboratoriet er dårlig, kan instituttet ikke påregne å få dekket sine faktiske kostnader fullt ut. Det vil i slike tilfeller formodentlig bli foretatt en beregning ut fra hva tjenesten eller varen hadde kostet hvis kapasitetsutnyttelsen hadde vært normal²³.

²² Men når alle de direkte kostnadene er summert, kan det legges på 25 % (én gang) som en berettiget overhead

²³ Til støtte for dette synet vises det til forordning 966/2012 art. 126 (2f) som bare godkjenner kostnader som er "reasonable, justified, and comply with sound financial management, in particular regarding economy and efficiency"

7. Indirekte kostnader

7.1 Påslag for indirekte kostnader

Foruten de direkte kostnadene, gis det et påslag på 25 % for å dekke indirekte kostnader (overhead), uten nærmere dokumentasjon, se forordningen art. 29. Dette er kostnader som husleie, generell administrasjon, laboratorier osv. Indirekte kostnader utover 25 % er ikke berettiget, og finansieres ikke av Horizon 2020.

Bestemmelsen om 25 % påslag, gjelder også for innkjøpte og egenproduserte varer og tjenester. Ved beregningen av internkostnadene ved egenproduksjon, er det bare de faktiske kostnadene som regnes med.

Adgangen til å regne med et påslag på 25 % gjelder etter forordningen art. 29 første ledd ikke når en del av prosjektet er satt bort til andre (subcontracting). Begrunnelsen for dette er at underleverandøren selv vil ha regnet med sine generelle kostnader i den betalingen denne skal ha fra oppdragsgiver. Det skal også gjøres fradrag for faktiske bidrag uten betaling fra tredjepart.

7.2 Nærmere om hva som menes med indirekte kostnader

Indirekte kostnader (overheads) er utgifter som et forskningsinstitutt har uavhengig av det enkelte prosjektet, og hvor man ikke kan påpeke at utgiften har bidratt konkret til gjennomføringen av et prosjekt.

Typiske eksempler på slike indirekte kostnader er husleieutgifter til kontorer, møterom, kantine, og kontorrekvisita, herunder PCer som alle ansatte har. Administrasjon som ikke er konkret knyttet til et prosjekt, såkalte horisontale tjenester, som for eksempel regnskap, personalforvaltning, økonomistyring og alminnelig ledelse regnes også som indirekte kostnader som ikke kan belastes prosjektet direkte.

Grensen mellom berettigete direkte og indirekte kostnader er ikke helt skarp. Regnskapsføring og økonomiforvaltning i sin alminnelighet må for eksempel dekkes som en indirekte kostnad. Men man kan tenke seg at et prosjekt er så stort at det er nødvendig med en egen økonomimedarbeider. Utgiftene til dette er en direkte kostnad. På samme måte kan for eksempel en økonomimedarbeider i sentraladministrasjonen som utfører konkrete og identifiserbare tjenester for prosjektet, føre timene på prosjektet. Er det tvil om hva som kan godtas som en direkte kostnad og hva som må dekkes som en indirekte kostnad, kan instituttene spørre Kommisjonen hva som kan aksepteres i det enkelte tilfellet, og da helst i forbindelse med prosjektsøknaden.

I lys av at dekningen av indirekte kostnader i Horizon 2020 er dårligere for instituttene enn under det FP7, er det nærliggende for instituttene å vurdere om kostnader som i dag dekkes som indirekte kostnader, kunne ha vært belastet prosjekter som direkte kostnader. Hvis det er et potensial for en slik omlegging, må den gjøres konsekvent for alle prosjekter, ikke bare EU-prosjekter, og regnskapet må bygges opp slik at de reelle kostnadene med å utføre tjenesten fremgår på en kontrollerbar måte.

8. Regnskapsføring av EU-prosjekter

Instituttens regnskaper må selvsagt være transparente og korrekte. Det samme gjelder prosjektregnskapene, ikke minst EU-prosjektene.

I den grad midler som stammer fra Forskningsrådet blir brukt til å finansiere Horizon 2020 prosjekter, bør forskningsinstituttene vurdere å innrette regnskapene slik at man unngår unødvendige diskusjoner vedrørende "the non-profit rule", se avsnitt 4 ovenfor.

En løsning kan være at forskningsinstituttene i de *interne* prosjektbudsjettene/regnskapene på inntektssiden tar med forskningsbevilgningene som er eller vil bli gitt av EU (direkte kostnader + 25 %) og på utgiftssiden tar med lønnskostnadene regnet etter Forskningsråd - satsen og øvrige direkte kostnader. Dermed vil differansen mellom fulle kostnader²⁴ og EUs bidrag fremgå av regnskapene. Denne differansen vil være instituttets egenandel. Bidraget fra Forskningsrådet kan så inntektsføres mot egenandelen.

9. Forskningsinstitusjoner som SMBer

9.1 Positiv særbehandling av små- og mellomstore bedrifter

Fremstillingen ovenfor tar først og fremst sikte på situasjoner der forskningsinstituttene søker om midler fra Horizon 2020 i egenskap av non-profit institusjoner. Noen forskningsinstitusjoner driver også forretningsmessig tjenesteyting. Dette skjer delvis gjennom datterselskaper. Det kan i den sammenheng være aktuelt for et forskningsinstitutt å søke Horizon 2020 om FoU-midler på linje med andre bedrifter.

Innen EUs rammeprogrammer for FoU skiller det mellom små og mellomstore foretak (SMBer) og større foretak. Gjennomgående får SMBer høyere støttegrad enn større bedrifter. Noen former for støtte er forbehold SMBer. I noen tilfeller gjelder det forenklete prosedyrer for SMBer. SMB-definisjonen omfatter to undergrupper, nemlig småbedrifter og mikrobedrifter. I noen sammenhenger har disse undergruppene enda bedre vilkår enn de mellomstore bedriftene.

På grunn av forholdene nevnt ovenfor, er definisjonen av SMB et aktuelt spørsmål for mange som skal forholde seg til EU. Det samme kan gjelde definisjonen av småbedrifter og mikrobedrifter.

9.2 EU - Kommisjonen har definert hva som menes med SMB

EU har ved rekommendasjon 6. Mai 2003 definert hva som menes med SMB, herunder hva som menes med en liten bedrift og en mikrobedrift. EU forordning 1290/2013 av 11. desember art. 2 ledd (20) fastsetter at definisjonen av SMBer fra 2003 gjelder for gjennomføringen av Horizon 2020.

SMB-definisjonen gjelder bare for det som regnes som foretak. Hva som er et foretak, fremgår definisjonens art.1. Det er enhver, uavhengig av juridiske status, som er engasjert i økonomisk aktivitet. Det er sikker EU-rett at økonomisk aktivitet betyr regelmessig å tilby varer eller tjenester til et marked mot vederlag, hva enten formålet er å tjene penger eller ikke. Den økonomiske virksomheten kan drives direkte eller indirekte, for eksempel gjennom et datterselskap. Mindre eierposter i et selskap som driver økonomisk virksomhet innebærer som hovedregel ikke at eieren blir ansett som et foretak, jf. avsnitt 4.3 nedenfor.

9.3 Størrelseskravet

SMBer er i EU-sammenheng definert som foretak med færre enn 250 ansatte og som har en årlig omsetning på mindre enn EUR 50 mill og en balanse på under EUR 43 mill.

²⁴ Dette forutsetter at Forskningsrådssatsen gir 100 % dekning av de generelle kostnadene

En liten bedrift er definert som et foretak med færre enn 50 ansatte og med en årsomsetning/balanse under EUR 10 mill.

En mikrobedrift har færre enn 10 ansatte og en årsomsetning/balanse på mindre enn EUR 2 mill.

9.4 Uavhengige bedrifter, partnerbedrifter og sammenkoblede bedrifter

Hvis flere bedrifter er knyttet til hverandre, skal det ved vurderingen av om størrelseskravet er oppfylt skje en konsolidering av antall ansatte og omsetning/balansen i de aktuelle selskapene. Reglene om konsolidering gjelder for såkalte partnerbedrifter og for sammenkoblede bedrifter. Det gjelder forskjellige regler for disse gruppene, se nedenfor.

Bedriftene regnes som partnere når den ene eier minst 25 % av kapitalen eller stemmerettene i den andre og bedriftene ikke regnes som sammenkoblede, se definisjonens art.3 annet ledd første avsnitt. Dette gjelder etter fjerde avsnitt likevel ikke for visse typer eiere, herunder universiteter og forskningssentre som ikke har et økonomisk formål.

Bedrifter regnes som sammenkoblet hvis den ene bedriften har flertallet av stemmene i den andre bedriften, jf definisjonens art.3 tredje ledd (a). Også andre former for dominerende innflytelse fører til at bedriftene anses som sammenkoblet, jf definisjonens art.3 tredje ledd (b), (c) og (d).

Definisjonen i tredje ledd gjør ikke noe unntak knyttet til eierens status, slik definisjonen av partner bedrifter gjør.

9.5 Nærmere om konsolideringen

Konsolidering gjelder for alle bedrifter som er knyttet til hverandre. Det betyr at konsolideringen foretas både når man skal vurdere om eierbedriften er en SMB og når man skal vurdere om den eide bedriften er det. Dette er ikke sagt direkte i definisjonen, men fremgår forutsetningsvis.

Er det tale om partnerbedrifter, skjer konsolideringen på en måte som reflekterer eierskapet, jf definisjonens art. 6 annet ledd annet avsnitt. Hvis en bedrift for eksempel eier 30 % av en annen bedrift, er det bare 30 % av de ansatte som skal konsolideres. Konsolideringen av partnerbedrifter gjelder bare selskapene som er direkte knyttet til hverandre, altså ikke andre selskaper oppstrøms eller nedstrøms.

Sammenkoblede bedrifter konsolideres 100 %. Det gjelder for både de som er direkte og de som er indirekte sammenkoblet, jf. definisjonen art. 6 annet ledd tredje avsnitt. Det betyr at eierbedriften blir konsolidert med den eide bedriften og de bedriftene denne er sammenkoblet med nedstrøm.

Hvis en organisasjon både driver økonomisk virksomhet og ikke-økonomisk virksomhet, skal man ved konsolideringen formodentlig bare ta hensyn til tallene knyttet til den økonomiske virksomheten. Dette er ikke sagt direkte i definisjonen, men følger av at hensikten med bestemmelsen er å finne ut hvilke økonomiske aktører som skal anses som SMBer og hvilke som ikke er det. Forutsatt et klart regnskapsmessig skille mellom de ulike delene av virksomhet, synes det da berettiget å se bort fra den ikke-økonomiske delen. Dette er vel innarbeidet praksis når det gjelder forskningsinstituttene i forhold til statsstøttereglene.

9.6 Offentlig eierskap kan stenge for SMB status

Hvis det offentlige eier mer enn 25 % av bedriften, vil den som hovedregel ikke kunne regnes som en SMB. Det følger av SMB definisjonen art. 3 fjerde ledd. Det er gjort unntak fra denne hovedregelen for visse eiere. Det gjelder bl.a. forskningsinstitusjoner som ikke har fortjeneste som målsetting. Unntaket er begrenset til de tilfellene der eierskapet ligger under 50 %.

Vedlegg 1 Prinsippet om at støtten ikke skal overstige 100 %

EU forordning 1290/2013

Article 28

Funding of the action

1. The funding of an action shall not exceed the total eligible costs minus the receipts of the action.
2. The following shall be considered as receipts of the action:
 - (a) resources made available by third parties to the participants by means of financial transfers or contributions in kind free of charge, the value of which has been declared as eligible costs by the participant, provided that they have been contributed by the third party specifically to be used in the action;
 - (b) income generated by the action, except income generated by the exploitation of the results of the action;
 - (c) income generated from the sale of assets purchased under the grant agreement up to the value of the cost initially charged to the action by the participant.
3. A single reimbursement rate of the eligible costs shall be applied per action for all activities funded therein. The maximum rate shall be fixed in the work programme or work plan.
4. The Horizon 2020 grant may reach a maximum of 100 % of the total eligible costs, without prejudice to the co-financing principle.
5. The Horizon 2020 grant shall be limited to a maximum of 70 % of the total eligible costs for innovation actions and programme co-fund actions. By way of derogation from paragraph 3, the Horizon 2020 grant may, for innovation actions, reach a maximum of 100 % of the total eligible costs for non-profit legal entities, without prejudice to the co-financing principle.
6. The reimbursement rates determined in this Article shall also apply in the case of actions where flat rate, unit or lump-sum financing is fixed for the whole or part of the action.

Omtalen av no profit rule i notene til modellavtalene

2. No-profit rule

The Union/Euratom grant amount may not have the purpose or effect of producing a profit for the beneficiaries. For this reason, the total funding requested from EU/Euratom + receipts cannot exceed the total eligible costs. At the time of payment of the balance, this means that the grant amount following Steps 1 and 2 plus receipts cannot exceed the approved costs. If grant amount + receipts ≤ total eligible costs → no reduction of EU/Euratom grant amount. Contrary to FP7, in Horizon 2020, profit must be assessed at the level of the action and not at the level of the individual beneficiaries. The grant amount, receipts and eligible costs taken into account are the consolidated grant amount (following Steps 1 and 2), the consolidated receipts and the consolidated approved costs.

3. Receipts

What? Three kinds of receipts must be taken into consideration:

- **income generated by the action** (i.e. any income generated by the action itself, including the sale of assets bought for the action and sold during the duration of the action).

Examples:

Admission fee to a conference organised by the consortium.

Sale of equipment bought for the action.

The receipt from the sale of assets is capped to the amount declared as eligible under the GA.

Example:

Machine bought for EUR 21 000 in year X, sold in year X + 4 (both within the duration of the action) for EUR 16 000. The machine was used at 50% for the action, and fully depreciated in 3 years (7 000 EUR/year, of which 3 500 EUR/year were charged to the action). Amount of receipts to be declared: 50% of 16 000 with a limit of 10 500 (3 X 3 500) =EUR 8 000.

- **financial contributions given by third parties specifically to be used for the action** (i.e. money given as a donation by a third party (a donor) to a beneficiary (or linked third party) specifically for the action covered by the GA).
- **in-kind contributions provided by third parties free of charge specifically to be used for the action, if they have been declared as eligible costs** (i.e. not money, but an in-kind contribution free of charge given by a third party (a donor) specifically for being used for the action covered by the GA).

Examples: *the free use of equipment; the secondment of an expert without reimbursement*

It is considered a receipt if the value of the in-kind contribution given free of charge (corresponding to the costs incurred by the third party and not by the beneficiaries who receive it) has been declared by the beneficiary receiving it as an eligible cost for the action.

What not? The following are not receipts:

- **income generated by exploiting the results** of the project (the IPR) is not considered a receipt since using the resulting IPR is one of the main objectives of research actions;
- **financial contributions** given by a third party (a donor) specifically to be used for the action if they may be used according to the donor's rules to **cover costs other** than the eligible costs

Example: *currency exchange losses*

- **financial contributions** given by a third party (a donor) specifically to be used for the action if the donor did not set the obligation to repay any unused amount at the end of the action

Example:

A university professor whose costs are charged by the university in the GA, but whose salary is paid by the Ministry and not reimbursed by the university: This contribution in kind from a third party (the Ministry) is not to be considered a receipt, unless the professor has been specifically seconded by the Ministry to the university to work for the action in question. In other words, if the university is free to decide the allocation of the professor's work, then his/her contribution is assimilated to an 'own resource' of the university and it is not a receipt.

The full amount of the financial contribution is not considered as a receipt, not only the unused amount.

- Financial contributions made **by one beneficiary to another** within the same project are not considered receipts either, since receipts are only contributions from third parties. Therefore, if a beneficiary funds another beneficiary in the same GA to help it carry out work, this will not be considered a receipt.

Example:

Beneficiary A (big company) in an innovation project (i.e. funded at 70%) decides to subsidise a small

specialised SME by funding an additional 10% of the SME's costs in order to encourage it to participate in the action.

Conversely, the financial contribution made by the beneficiary to another beneficiary is not considered as an eligible cost for the beneficiary giving the contribution.

In summary, this financial contribution is not a receipt for the beneficiary receiving it, and it is not either an eligible cost for the beneficiary giving it.

When? Receipts will be taken into account by the Commission/Agency only at the moment of the payment of the balance (for FP7 the 'final payment'). Beneficiaries must declare all receipts that are **established** (i.e. revenue that has been collected and entered in the accounts), **generated** or **confirmed** (i.e. revenue that has not yet been collected, but which has been generated or for which the beneficiary has a commitment or written confirmation) during the duration of the action. Beneficiaries are obliged to declare them when submitting the final report. However, they may also declare them in the periodic reports. In many cases receipts do not affect the grant amount since they do not lead to a profit. However, particularly in actions funded at 100%, they may have an impact and cause a reduction.

Examples:

Eligible costs: 100 and grant amount: 70

If receipts: 30 → no impact

If receipts: 20 → no impact

If receipts: 60 → the grant amount will be reduced to 40.

Eligible costs: 100 and grant amount: 100

If receipts: 0 → no impact;

If receipts: 20 → the grant amount will be reduced to 80

Beneficiaries are advised to foresee the potential implications of receipts — before the signature of the GA — in the consortium agreement (given that the receipts will be appreciated at the level of the action, and not anymore on the level of each beneficiary as was the case in FP7). You will have been requested to estimate the receipts of your action when submitting the proposal.

4. Calculation

Example:

Grant for a consortium with a maximum grant amount of EUR 3 000 000, where the eligible costs are reimbursed at 100%, and the indirect costs are calculated on the basis of a flat rate of 25% on the direct costs (minus subcontracting, costs incurred by third parties not used in the beneficiaries' premises and costs of providing financial support to third parties). The total direct eligible costs of the consortium approved by the Commission/Agency are EUR 2 500 000. One of the beneficiaries is sponsored for this project by a private company, with an amount of EUR 60 000 dedicated to the reimbursement of the remuneration of one young researcher, and another beneficiary (a university) receives as in-kind contribution from its government the secondment of a scientist specifically assigned to the project (the "action"). The salary of this seconded scientist (EUR 80 000) is declared as eligible by this beneficiary, even if paid by the Government. Both these contributions fit the definition of receipts (see above).

Step 1 — Application of the reimbursement rates to the eligible costs

Eligible costs = EUR 2 500 000 direct costs (including EUR 200 000 for subcontracting) + EUR 575 000 for indirect costs (25 % flat rate on direct costs minus subcontracting) = EUR 3 075 000

Reimbursement rate= 100%

Amount obtained = EUR 3 075 000

Step 2 — Limit to the maximum grant amount

The total eligible costs of EUR 3 075 000 are higher than the maximum grant amount of EUR 3 000 000. However, the maximum amount cannot be increased and therefore, it is limited to EUR 3 000 000.

Step 3 — Reduction due to the no-profit rule

In the example above, the profit at the level of the action would be calculated by taking the surplus of EUR 3 000 000 (amount obtained after steps 1 and 2), plus the action's total receipts (60 000 + 80 000), over the action's total approved eligible costs (EUR 3 075 000):

$3\,000\,000 + 60\,000 + 80\,000 = \text{EUR } 3\,140\,000.$

Total eligible costs: EUR 3 075 000.

Profit: EUR 3 140 000 – EUR 3 075 000 = EUR 65 000

Grant amount after reduction due to no-profit rule: EUR 3 000 000 – EUR 65 000 = EUR 2 935 000.

Calculation of final grant amount

Step 1 — Application of reimbursement rates to eligible costs

Step 2 — Limit to the maximum grant amount

The grant amount following Steps 1 and 2 is the lower of the two amounts.

Step 3 — Reduction due to the no-profit rule

Step 4 — Reduction due to improper implementation or breach of other obligations under the GA at the payment of the balance. The final grant amount is the lower of the following two amounts obtained following Steps 1 to 3 or following Step 4.

final grant amount

Step 4 — Reduction due to improper implementation or breach of other obligations under the GA at the payment of the balance:

Reduction of 2% of the maximum grant amount as the Coordinator of the consortium breached a confidentiality obligation of article 36 GA, namely $\text{EUR } 60\,000 \times 2\% = \text{EUR } 1\,200$. $\text{EUR } 3\,000\,000 - 1\,200 = \text{EUR } 2\,998\,800$

The final amount of the grant will be the lower between the following two:

- the amount obtained after applying the reimbursement rates to the total eligible costs, within the ceiling of the maximum grant amount and after applying the no-profit rule (Steps 1, 2 and 3): 2 935 000
- the reduced maximum grant amount obtained in Step 4: 2 940 000

Final grant amount = EUR 2 935 000.

1. Revised final grant amount

When? The final grant amount (see above) may be revised, if the Commission/Agency finds — after the payment of the balance — that a beneficiary declared costs that are ineligible, or that a beneficiary breached its obligations or improperly implemented its work under the GA (and therefore **rejects the costs** or **reduces the grant** for that beneficiary).

The '**revised final grant amount**' is calculated at beneficiary's level:

2. Calculation

If the **costs** unduly declared as eligible by the beneficiary concerned are **rejected** by the Commission/Agency as ineligible, the Commission/Agency will deduct the amount rejected from the total eligible costs declared by the beneficiary in the final summary financial statement (see

Article 42.3). The revised final grant amount will be calculated by applying the reimbursement rate to the revised eligible costs of the beneficiary concerned.

Example:

Maximum grant amount: 500 000

There are three Beneficiaries A, B and C

Reimbursement rate: 100%

Direct eligible costs accepted for Beneficiary A at the payment of balance: 150 000

Total eligible costs accepted for Beneficiary A at the payment of balance = 150 000 + 25% (indirect costs) = 187 500

5.4 Revised final grant amount — Calculation

If — after the payment of the balance (in particular, after checks, reviews, audits or investigations; see Article 22) — the [Commission][Agency] rejects costs (see Article 42) or reduces the grant (see Article 43), it will calculate the '**revised final grant amount**' for the beneficiary concerned by the findings. This amount is calculated by the [Commission][Agency] on the basis of the findings, as follows:

- in case of **rejection of costs**: by applying the reimbursement rate to the revised eligible costs approved by the [Commission][Agency] for the beneficiary concerned;
- in case of **reduction of the grant**: by calculating the concerned beneficiary's share in the grant amount reduced in proportion to its improper implementation of the action or to the seriousness of its breach of obligations (see Article 43.2).

In case of **rejection of costs and reduction of the grant**, the revised final grant amount for the beneficiary concerned will be the lower of the two amounts above.

Costs rejected following audit: 30 000

Revised direct eligible costs: 120 000

Revised total eligible costs = 120 000 + 25% (indirect costs) = 150 000

Revised final grant amount: 100% of 150 000 = 150 000

If for the beneficiary the revised final grant amount is lower than its share of the final grant amount (calculated according to Article 44.1.3), it must repay the difference to the Commission/Agency.

If the **grant is reduced** due to improper implementation or breach of obligations by the beneficiary, the Commission/Agency will:

- reduce the maximum grant amount set out in Article 5.1, in proportion to the improper implementation or to the seriousness of the breach (see Article 43).
- calculate the revised final grant amount for each beneficiary concerned, by allocating the amount of the reduction to each of them in proportion to its improper implementation or breach of obligation.

Example 1:

Maximum grant amount and final grant amount: 500 000

There are three Beneficiaries A, B and C

Reimbursement rate: 100%

According to the estimated budget, Beneficiary A was entitled to a maximum contribution of 200 000 for carrying out its work set out in Annex I.

Total eligible costs accepted for Beneficiary A at the payment of balance = 187 500

Example 1a: *The Commission/Agency finds that Beneficiary A has implemented only 80% of its work provided for in Annex 1.*

Revised final grant amount of Beneficiary A: 80% of the share of Beneficiary A in the maximum grant amount: 80% of 200 000 = 160 000

Example 1b: *The Commission/Agency finds that Beneficiary A breached its confidentiality obligations, which had an impact of the full action and for which the reduction rate is set at 2%.*

2% of the maximum grant amount = 10 000

The breach is entirely attributable to Beneficiary A: 100% of the reduction is allocated to Beneficiary A

Revised final grant amount of Beneficiary A: 187 500 – 10 000= 177 500

If for the beneficiary the revised final grant amount is lower than its share of the final grant amount (calculated according to Article 44.1.3), it must repay the difference to the Commission/Agency. In case of rejection of costs *and* reduction of the grant, the revised final grant amount for the beneficiary concerned will be the lower of the two amounts above.

Example:

The revised final grant amount for beneficiary A will be 150 000 (the lowest between 150 000 (amount obtained following the rejection of ineligible costs) and 160 000/ 177 500 (amounts following the reduction of the grant in the 2 examples above)

Vedlegg 2 Om berettigete kostnader

Fra EU forordning 1290/2013

Article 26

Eligibility of costs

1. Conditions for eligibility of costs are defined in Article 126 of Regulation (EU, Euratom) No 966/2012. Costs incurred by third parties under the action may be eligible according to the provisions of this Regulation and of the grant agreement.
2. Ineligible costs are those not complying with the conditions of paragraph 1, including, in particular, provisions for possible future losses or charges, exchange losses, costs related to return on capital, costs reimbursed in respect of another Union action or programme, debt and debt service charges and excessive or reckless expenditure.

Fra EU og EURATOM forordning no 966/2012:

Article 126

Eligible costs

1. Grants shall not exceed an overall ceiling expressed in terms of an absolute value which shall be established on the basis of estimated eligible costs. EN 26.10.2012 Official Journal of the European Union L 298/59

Grants shall not exceed the eligible costs.

2. Eligible costs are costs actually incurred by the beneficiary of a grant which meet all of the following criteria:

- (a) they are incurred during the duration of the action or of the work programme, with the exception of costs relating to final reports and audit certificates;
- (b) they are indicated in the estimated overall budget of the action or work programme;
- (c) they are necessary for the implementation of the action or of the work programme which is the subject of the grant;
- (d) they are identifiable and verifiable, in particular being recorded in the accounting records of the beneficiary and determined according to the applicable accounting standards of the country where the beneficiary is established and according to the usual cost accounting practices of the beneficiary;
- (e) they comply with the requirements of applicable tax and social legislation;
- (f) they are reasonable, justified, and comply with the principle of sound financial management, in particular regarding economy and efficiency.

3. Calls for proposals shall specify the categories of costs considered as eligible for Union funding.

Without prejudice to the basic act and in addition to paragraph 2, the following categories of costs shall be eligible where the authorising officer responsible has declared them as such under the call for proposals:

- (a) costs relating to a pre-financing guarantee lodged by the beneficiary of the grant, where that guarantee is required by the authorising officer responsible pursuant to Article 134(1);
- (b) costs relating to external audits where such audits are required in support of the requests for payments by the authorising officer responsible;
- (c) value added tax ("VAT") where it is not recoverable under the applicable national VAT legislation and is paid by a beneficiary other than a non-taxable person as defined in the first subparagraph of Article 13(1) of Council

Directive 2006/112/EC of 28 November 2006 on the common system of value added tax (1);

(d) depreciation costs, provided they are actually incurred by

(e) salary costs of the personnel of national administrations to the extent that they relate to the cost of activities which the relevant public authority would not carry out if the project concerned were not undertaken.

4. Costs incurred by entities affiliated to a beneficiary as described in Article 122 may be accepted as eligible by the authorising officer responsible under the call for proposals. In such a case, the following conditions shall apply cumulatively:

(a) the entities concerned are identified in the grant agreement or decision;

(b) the entities concerned abide by the rules applicable to the beneficiary under the grant agreement or decision with regard to eligibility of costs and rights of checks and audits by the Commission, OLAF and the Court of Auditors.

5. The Commission shall be empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 210

Vedlegg 3 Om hvordan søke om Large Research Infrastructure

Fra EARTOs møte med revisorer i Kommisjonen 12.mars 2014

NB! Følger som separate filer i vedlegg

**Direct Costing for Large Research Infrastructure
in Horizon 2020**

Session 1 – Administrative procedure

Brussels, 12 March 2014

Vittorio Morelli
Bruno Gogel
Dinos Alevizopoulos

RTD.J.2

**Direct Costing for Large Research Infrastructure
in Horizon 2020**

Session 2 – Costing Issues

Brussels, 12 March 2014

Vittorio Morelli
Bruno Gogel
Dinos Alevizopoulos

RTD.J.2